

Skatten paa alle Indtægter over 10,000 eller 15,000 Kr. burde stige ganske anderledes, end det er foreslaaet af Regeringen og af det Flertal, som har dannet sig af de frikonservative og Venstre. Det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) sagde i Gaar, at det var det store, der var naaet ved Skattereformen, at man havde fastslaaet Princippet om den stigende Skala, saa kunde man lade den stige ad Aare. Ja, hvad Garanti have vi for, at man i en overskuelig Aarrække vil lade denne Skala, som man foreslaar her, stige? Venter det ærede Medlem for Sæby, at Slengerikkerne og Socialdemokraterne ved de kommende Valg skulle komme ind i saa overvejende et Antal, at de ville udgøre Flertallet i denne Sal, og at man derefter i næste Rigsdagssamling vil komme til at møde med et Forslag fra Flertallets Side, gaaende ud paa en stigende Skala? Jeg antager ikke, det er det ærede Medlems Opfattelse. Jeg tror snarere, han tænker sig det modsatte. Men hvis det modsatte sker, betyder det neppe, at Indkomstskatten stiger. Vi have set det før. Vi saa det, da Alderdomsloven blev vedtagen. Da lovede man ogsaa, at man om et Aar eller to eller tre skulde sørge for at faa Ændringer vedtagne, der kunde gøre denne Lov bedre, man maatte blot prøve sig frem i nogle Aar. Der gik 11 Aar, inden man fik Ændringer i denne Lov. En Lov om en Skattereform er desuden af en ganske anderledes indviklet Beskaffenhed end Alderdomsloven. Der er derfor ingen Tvivl om, at det vil vare mange Aar, inden det lykkes at faa pirret ved den Indkomstkat-Skala, som nu er foreslaaet.

Hvorfor foreslaas der ikke en virkelig progressiv Beskatning af Indtægter, og navnlig af de store og meget store? Forholdet er dog faktisk dette, at Staten er ude af Stand til at løse de mange Opgaver, der ligge for. I forrige Samling erklærede den højtærede Justitsminister, at han agtede at indbringe Forslag, sigtende til at bringe Orden i det Spørgsmaal, der vedrører vore hjemløse og vanrøgtede Børn, et Spørgsmaal, hvis Løsning rimeligvis vil kræve mange Millioner Kroner. Vi have endnu ikke set noget til dette Forslag, men vi trænge til et saadant Forslag. Det blev bebudet før Jul af Venstres Blade, at efter at Tuberkulosekommissionen havde sluttet sine Arbejder, vilde man fremkomme med et Forslag, sigtende til effektivt at løse det store Tuberkulose-Spørgsmaal. Vi have ikke set noget dertil. Det er ogsaa et Spørgsmaal,

hvis Løsning vil kræve adskillige Millioner Kroner. Men de Penge, som kunde vindes ved en Skattereform til Løsning af disse store og meget vigtige Opgaver, bruger man jo nu paa anden Vis, bruger dem til Gavn og til Lettelse for en stor Del af dette Lands Borgere, som ikke kunne kaldes besiddelsesløse. Jeg tror, at Skattereformen vilde have vakt ganske anderledes Glæde, om man havde beholdt i alt Fald en væsentlig Del af de nu en Gang gældende faste Skatter paa Jord og Ejendom og saa yderligere havde foreslaaet en Indkomstskat med stigende Skala, hvis Beløb skulde anvendes til Udførelse ikke alene af Reformen til Fordel for Arbejderne, men ogsaa til Gavn for andre, for den store Middelstand i By og paa Land. Naar denne Skattereform bliver modtagen med saa megen Vrangvillie og saa megen Modstand ude i Landet, er Grunden den, at til Gengæld for de Ofre, Befolkningen, navnlig den arbejdende Stand og Middelstanden, maa yde, faas der intet som helst Vederlag. Der har i det andet Ting — maaske ogsaa vi have faaet det omdelt paa Pladserne — foreligget et Andragende fra en Kreds af jydsk Landboere, som have købt deres Tiende for nogle Aar tilbage, om nu, da der er Udsigt til, at Tiendeloven gaar igennem, at faa Erstatning for den Tiende, de have indkøbt. Jeg tænker mig, at der maaske ogsaa var jydsk Landbrugere, der kunde finde paa at lade cirkulere til Underskrift et Andragende, der gik ud paa at anmode Rigsdag og Regering om, at de Landbrugere, der i de sidste 25 Aar have solgt deres Ejendomme, maatte af den danske Stat faa en Erstatning, der stod i Forhold til den Forskel, der var mellem den Pris, de havde opnaaet, og den Pris, de vilde have kunnet opnaa efter de Skattelove, der foreligge. Der vilde i alt Fald være lige saa god Mening i et saadant Andragende som i det foregaaende. Det viser egentlig, hvilken sindssvag Logik der er i hele den Skattereform, som er foreslaaet fra det nuværende Flertals Side.

Jeg har nogle Bemærkninger at gøre til Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning. Jeg ønsker først at rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til § 10, der indledes saaledes: Naar en Person, som har skattepligtigt Ophold i en Kommune her i Landet, samtidig i en anden Kommune driver Erhvervsvirksomhed —

□